

Szendi Antal: A vámjogi környezet 25 évvel ezelőtt

Absztrakt

Az 1991-es év kiemelt évnak tekintendő. Mindenekelőtt azért, mert 25 évvel ezelőtt, ebben az évben alakult meg az akkori Rendőrtiszti Főiskolán - az azóta is változatlan elnevezéssel működő - Vám- és Pénzügyőri Tanszék. Ez a tanulmány emléket kíván állítani a jeles évfordulónak és bemutatni az akkori vámjogi környezetet összefoglaló jelleggel. A rendszerváltozás, a

társadalmi berendezkedés megváltozása természetesen maga után vonja a gazdaságpolitika változásait is, ezen belül a kereskedelmi életét. Az államszocializmus megszűnése magával vonta a kereskedelem liberalizációját is, azaz a külkereskedelem állami monopóliuma megszűnt. Mindezzel természetesen együtt járt a vámjogi és vámeljárási szabályok módosulása is. A magyar vámjogi szabályozás a piacgazdaságra való fokozatos áttérést nyomon kívánta követni, ezért - mint a tanulmányban látni fogjuk - a kissé idejétmúlt szabályozás gyakori módosítgatásával igyekezett lépést tartani a külkereskedelem változásaival. A külkereskedelmi nagyvállalatok kizárólagos export-import tevékenysége megszűnt, a nemzetközi kereskedelem, a „nyugati” országokba történő utazás lehetősége – némi korlátozással - alanyi joggá vált. A tanulmány ezt a megváltozott környezetet kívánja bemutatni.

Abstract

1991 shall be considered as a highlighted year. First of all, because – 25 years ago - in this year the Customs and Finance Guard Department was formed (since then, its name has been unchanged) in the Hungarian Police College.

This study intends to commemorate this anniversary as well as presents and summarizes the environment of the former customs law.

On the other hand, this year is also important because of the change of the political regime¹⁸¹. The political transition and the change of the social conditions also cause automatically changes in economic policy, specifically in trade life. The expiry of the state socialism brought the liberalization of the trading i.e. the state monopoly of the external trade was defunct. All of these have to be accompanied by changes of the rules of customs law and customs procedure.

The ruling of the Hungarian customs law intended to follow-up the gradual transition to the market economy (as you will see in this study), so it endeavoured to keep pace with changes of external trade with the regular modifications of the outdated regulation. The exclusive competence to export-import activities of the external trade companies was defunct. The international trade, the possibility to travel to the “countries of the West” – with a small restriction - have to become as subjective rights. This study intends to present this changed environment.

A magyar vámrendszer jellemzői a rendszerváltás előtt

Foglaljuk össze röviden, hogy azok a tisztelt vám- és pénzügyőr kollégák, akik 1991-ben levelező tagozaton kezdték meg tanulmányaikat a Rendőrtiszti Főiskolán milyen – vámjogi szempontból lényeges – környezetben teljesítettek szolgálatot. A nappali tagozatos hallgatók pedig az akkori oktatóiktól milyen ismereteket szerezhettek e tantárgyból.¹⁸²

¹⁸¹ Hungarian political transition in 1989-1990

¹⁸² Szabó Andrea: *A rendészeti felsőoktatás egy speciális területe – a pénzügyőr tiszték képzése*. In: Keresztes Gábor (szerk.): *Tavaszi szél 2013 / Spring Wind 2013 Konferenciakötet II.*, Doktoranduszok Országos Szövetsége, Budapest, 2013. ISBN 978-963-89560-2-6 505-506.o.

1991-ben Magyarország önálló vámterülettel rendelkező ország volt, ami azt jelentette, hogy minden egyes külföldről behozott árut az államhatáron működő vámhivatalnál be kellett jelenteni és annak vámkezelését kellett kérni. E tekintetben nem volt kivétel, a vámjogszabály a most ismeretes vámhatár szó helyett is az államhatár megfogalmazást alkalmazta.¹⁸³ Fogalmilag az államhatár vámhatárt is jelentett, így különös jelentősége az adott kifejezés használatának nem volt. A rend kedvéért azonban meg kell jegyezni, hogy az akkori jogi környezetben még két hasonló jogintézmény létezett, amelynek „határa” volt. Ezek pedig a vámszabad¹⁸⁴- és a tranzitterületek¹⁸⁵ voltak. A vámszabadterületen - ami egy elkülönített terület - lévő áru az ország vámterületén volt de facto, de jure azonban úgy kellett tekintetni, mint ami nincs az országban. A tranzitterület pedig a nemzetközi forgalom számára megnyitott repülőtereken ismeretes jogintézmény, elsősorban az átszálló utasok részére az átszállás megkönnyítése érdekében.

Összefoglalva, minden egyes külföldi áru vámárúnak számított¹⁸⁶, amelyre alkalmazni kellett a vonatkozó vámjogi előírásokat. A határállomásokon működő vámhivataloknál megtörtént a szállítmányok nyilvántartásba vétele (ezzel megvalósult a közvetett vámfelügyelet) és a vámjogi sorsa az áruknak általában a belterületi vámhivataloknál rendeződött véglegesen. Ebben az időszakban a vámbevételek költségvetési szempontból még nem játszottak különösen nagy szerepet, mivel közvetlenül a rendszerváltás utáni évben voltunk és még a korábbi szabályok voltak hatályban. 1990-ben mindössze 146 milliárd forint, 1991-ben 231.1 milliárd forint volt a tényleges vámbevétel.¹⁸⁷ Mint fentebb említettem, a külkereskedelem fokozatos liberalizációja miatt nőtt az árubehozatal, ezzel együtt a vámbevétel is. A gyors növekedésre jellemző, hogy 1995-re, a vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény megalkotásáig 652.4 milliárd forint vámbevételt realizált az akkori Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága (továbbiakban: VPOP).¹⁸⁸

Az akkor hatályos vámjog legmagasabb szintű jogforrása a fent említett törvényerejű rendelet volt, amely csupán néhány alapszabályt tartalmazott. A vámjogi szabályozás érdemi anyagi és

¹⁸³ A vámjog szabályozásáról szóló 1966.évi 2. sz. tvr. 1.§

¹⁸⁴ u. o.: 4.§

¹⁸⁵ A vámjog részletes szabályainak megállapításáról és a vámeljárás szabályozásáról szóló 39/1976. (XI.10.) PM-KkM számú együttes rendelet 8. §

¹⁸⁶ A vámjog szabályozásáról szóló 1966. évi 2. sz. törvényerejű rendelet 2. § (1) bekezdés

¹⁸⁷ Kovácsics Iván (szerk.): *Emlékkönyv a Vám- és Pénzügyőrség történetéről 1867-2000*, VIVA Media Holding, Budapest, 2001. 111.o

¹⁸⁸ Uo. 111.o.

eljárási szabályait a hivatkozott 39/1976. (XI.10.) PM-KkM számú együttes rendelet alkotta. Azt gondolom, hogy ezt a szabályt az 1991-ben ténylegesen szolgálatot teljesítő pénzügyőr alaposan ismerte, mivel ez képezte az érdemi vám munka alapját. Egyéb tekintetben is kiemelt figyelmet érdemel ez a jogszabály. Hatályon kívül helyezéséig¹⁸⁹ 62 – hatvankettő -!!! alkalommal került módosításra. 1991-ig 35 módosítás lépett hatályba, abban az évben 5-ször. A vámjogszabályokra vonatkozó jogalkotást a pénzügyminisztérium koordinálta a gazdasági ügyekért felelős minisztériummal közösen. A pénzügyminisztérium mindvégig azonos névvel végezte a feladatát, a gazdasági tárca elnevezése azonban több alkalommal változott. 1976-ban Külkereskedelmi Minisztérium,¹⁹⁰ 1988-tól Kereskedelmi Minisztérium¹⁹¹, 1990-től Nemzetközi Gazdasági Kapcsolatok Minisztériuma¹⁹², 1994-től Ipari és Kereskedelmi Minisztérium.¹⁹³ A szaktárca elnevezésének változtatását nyilván feladatkörének a módosulása indokolta.

1991-ben a politikai rendszerváltáson túl volt Magyarország, aminek egyenes következménye a „gazdasági rendszerváltás” is. A Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanács által koordinált gazdasági kapcsolatok a volt szocialista országokkal mintegy fellazultak, ezáltal az áruforgalom iránya és összetétele is megváltozott. A KGST tagállamokból érkezett vámárak mennyisége csökkent (ezáltal az államközi szerződés alapján beérkezett vámárak vámmentes vámkezelése is), de megnövekedett a több importőr által kisebb mennyiségben beérkező áruforgalom. Ennek oka pedig az volt, hogy a nagy állami külkereskedelmi vállalatok (pl.: Chemolimpex, Terimpex, Metalimpex) megszűntek, a külkereskedelem addigi monopol jellege is átalakult. A külföldről történő árubehozatal mintegy alanyi joggá vált, jelentősen lecsökkent azon termékkör, aminek a behozatalához, illetve kiviteléhez engedély kellett.

¹⁸⁹ 1996. április 1-én helyezte hatályon kívül a vámjogról, a vámeljárásról, valamint a vámigazgatásról szóló 1995. évi C. törvény

¹⁹⁰ 1949. évi XX. törvény A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG ALKOTMÁNYA 24. §

¹⁹¹ 1987. évi VII. törvény a Magyar Népköztársaság minisztériumainak felsorolásáról 1. §

¹⁹² 1990. évi XXX. törvény a Magyar Köztársaság minisztériumainak felsorolásáról 1. §

¹⁹³ 1994. évi LVI. törvény a Magyar Köztársaság minisztériumainak felsorolásáról szóló [1990. évi XXX. törvény](#) módosításáról 1. §

Összefoglalva, a külkereskedelem liberalizálódása révén megnövekedett az áruforgalom, ezáltal a vámhatóságnak is jelentős feladat többlettel kellett szembe néznie. A forgalom növekedésének következményeként a vámkezelő helyek számát is növelni kellett, mivel a vámhivatalok akkori elhelyezése nem tette lehetővé a forgalom zökkenőmentes lebonyolítását. Az „anya” vámhivatalok általában a városok központjában helyezkedtek el, a szállítóeszközök környezetvédelmi, forgalmi és egyéb okok miatt nem tudták azt megközelíteni, illetve a vámvizsgálatok végrehajtásának feltételei sem voltak adottak. Ezért a gazdálkodói körrel (fuvarozó, szállítmányozó vállalatok) egyeztetve kialakultak a vámudvarok. Meg kell jegyezni, hogy az akkori Vám- és Pénzügyőrség általában elhelyezési problémákkal küzdött, szinte nem, vagy csak nagyon csekély mértékben rendelkezett saját, megfelelő ingatlannal. A vámügynökségek (bár akkor hivatalosan nem létezett vámügynöki kategória) sok esetben segítségére voltak a testületnek, ami a VPOP akkori vezetőinek bölcs, megfontolt döntéshozatali eljárásainak is köszönhető volt.

A külkereskedelmi áruforgalom témakörnél maradv **még egy fontos** jogintézményt, illetve kezdeti lépéseit is meg kell említeni: **ez pedig az utólagos ellenőrzés**, akkori szóhasználatl élve: „vállalatellenőrzés” (a külkereskedelem vámhatósági ellenőrzése). A jogintézmény lényegét az alábbiakban foglalhatjuk össze: Mint fentebb volt róla szó, politikai és gazdasági rendszerváltás után vagyunk. Az áruforgalom megnövekedése miatt a vám- és pénzügyőr kollégák jelentős túlmunkával tudták a napi forgalmat kezelni, ami azzal is járt, hogy a szakmai munka színvonala néha kívánni valót hagyott maga után. Az ügyfélnek szüksége volt a behozott árukra, így a cél az volt, hogy minél gyorsabban történjen meg a vámkezelés és az áru szabadon felhasználható legyen. A kollégák futószalag szerűen végezték napi rutinnal a munkájukat, egy-egy ügy alaposabb megvizsgálására nem volt idő. Emiatt a vámhatóság ellenőrzési tevékenysége csökkent, ami nem volt helyes, hiszen a megnövekedett ügyféli kör sem csak jogkövető gazdálkodókból tevődött össze.

Mindezeket felismerve - a VPOP akkori vezetése - 1991-től kiemelt hangsúlyt fektetett a külkereskedelem vámhatósági ellenőrzési rendszerének a kialakítására. Több szervezeti változás eredményeként a későbbiekben kialakultak az erre a célra szakosodott utólagos ellenőrzést végző szervezeti egységek.

Meg kell említeni a továbbiakban azokat a **jogi szabályozásbeli anomáliákat** is, amelyek jellemzőek volt az akkori időszakban. Ezek pedig a vámjogi értelemben vett forgalmak meghatározása, illetve jogszabályba történő becikkelyezése. Elsőre egyszerűnek tűnik a kérdés, azaz, egy áru vagy külkereskedelmi, vagy utasforgalomba érkezhettek be az országba. Ez alapvetően igaz, azonban a „klasszikus” külkereskedelem állami monopóliumként történő megszűnése lehetővé tette, hogy szinte „bárki” külkereskedelmi tevékenységet végezzen. Emiatt az árubehozatal módjait ismét meg kellett a vámjogszabálynak „magyaráznia” és a jellegének megfelelően kellett azokat elnevezni. Így alakultak ki a következő fogalmak:

1. **Külkereskedelmi forgalomnak** az minősült, amire a külkereskedelemről szóló 1974. évi III. törvény értelmében külkereskedelmi szerződést kötöttek (ezek '90-es évek közepe felé lejártak)¹⁹⁴
2. **Utasforgalomnak** az minősült, amit az államhatáron (vámhatáron) átlépő személy magával hozott, vitt, vagy fuvarozásra feladott¹⁹⁵
3. **Ajándékforgalomnak** az minősült, amit belföldi természetes személy - közforgalmi fuvarozó vállalt közreműködésével külföldről ellenszolgáltatás nélkül - kapott¹⁹⁶
4. **Minden olyan jellegű árubehozatal**, ami nem tartozott az 1-3. pontban felsoroltak alá.¹⁹⁷

A problémát a 4. pontban foglaltak értelmezése okozta. Ugyanis azok a gazdálkodók, amelyek már nem külkereskedelmi szerződések alapján importáltak, az utas- és ajándékforgalom szabályainak kijátszásával igyekeztek kereskedelmi mennyiségű árukészleteket felhalmozni. Ennek az időszaknak „látható” jelei voltak az utcán, aluljárókban árult nagy mennyiségű, Ausztriából származó kávé, egyéb szeszes italok, edénykészletek... stb. Ebben az időszakban a Vám- és Pénzügyőrség nyomozó szerveinek felderítő, bűnüldözési tevékenysége is

¹⁹⁴ 39/1976. (XI. 10.) PM-KkM együttes rendelet a vámjog részletes szabályainak megállapításáról és a vámeljárási szabályozásáról 7. § (1) bekezdése

¹⁹⁵ 39/1976. (XI. 10.) PM-KkM együttes rendelet a vámjog részletes szabályainak megállapításáról és a vámeljárási szabályozásáról 2. sz. melléklet

¹⁹⁶ u.o.1.sz. melléklet

¹⁹⁷ u.o. 2. sz. melléklet 7. pontja

mege erősödött, így eredményesen vette fel a testület a harcot a nem jogkövető magatartásokkal szemben.¹⁹⁸

A magyar gazdaság fellendítését szolgálta az ún. befektetési törvény megalkotása is.¹⁹⁹ A jogszabály 1989. január 1-én lépett hatályba, és szabályozni kívánta a külföldi gazdasági társaságok Magyarországon történő befektetéseit, valamint külföldi részvétellel működő magyar társaságok létrehozásának a szabályait. A jogi háttér kialakulása után a vámszabadterületi társaságok²⁰⁰ száma növekedni kezdett, köszönhetően az ITD Hungary²⁰¹ befektetés ösztönző tevékenységének. A külföldi gazdasági részvétel az adott időszakban alapvetően 2 módon valósult meg a gyakorlatban:

1. A külföldi fél termelőeszközöket bocsátott a vegyesvállalat rendelkezésére, így azokat szükség szerint importálni kellett. A törvény vámmentességet biztosított az ilyen termelőeszközöknek, ezzel is ösztönözvén az árubehozatalt. **(tárgyi apport).**
2. A külföldi fél pénzeszközökkel járult hozzá a vegyesvállalat működéséhez. Amennyiben a termelőeszköz megvásárlása igazoltan ebből az összegből történt, úgy szintén igénybe lehetett venni a vámmentességi jogcímet. **(tőke apport).**

Sajnálatos módon azonban a tárgyi apportként vámmentesen vámkezelt árukkal meglehetősen sok visszaélés történt, amelyeket későbbi vizsgálatok derítettek fel. Számos esetben megállapításra került, hogy a jogszabályi mentességet kijátszva a behozott nagy értékű termelőeszközöket eladták, ezáltal jelentős jogosulatlan előnyt szereztek a többi vámot fizető gazdálkodóval szemben. Mint fentebb volt róla szó, az ilyen eseteket az akkor kialakulóban lévő utólagos ellenőrzési rendszer tárta fel.

A befektetési kedvezmények másik nagy csoportja a vámszabadterületek létrehozása volt. 1991-ben kezdte meg az előkészületeket két óriás vállalat Magyarországon a vámszabadterületi gyártásra: a General Motors Szentgotthárdon és a Suzuki Esztergomban. Az ipari vámszabadterületek száma egyébként 1992 év végére 165-re emelkedett.²⁰²

¹⁹⁸ Arnold Mihály: *Ma már holnap van. A magyar gazdaság és a Vám- és pénzügyőrség.* VIVA Média Holding, Budapest, 22. o. A kötet nem tartalmazza a kiadás évét.

¹⁹⁹ 1988. évi XXIV. törvény a külföldiek magyarországi befektetéseiről

²⁰⁰ u.o. IV. Fejezet

²⁰¹ Investment and Trade Development Agency kezdőbetűiből

²⁰² Arnold Mihály: *Ma már holnap van.* Im: 29.o.

Az összefoglaló címéből kiindulva a 25 évvel ezelőtti vámjogi környezetet kívánja összefoglalóan bemutatni a szerző. Ennek keretében meg kell említeni a vám árunyilatkozatokat is. Abban az időben ez elektronikus adatfeldolgozás nagyon kezdeti stádiumában volt. Alapvetően a vámok kiszabása manuális úton történt a kezdetekben. Külkereskedelmi áruforgalomban az **Árunyilatkozat I-IV**²⁰³ okmány volt használatos. Igaz ugyan, hogy az árunyilatkozatok adatainak rögzítése elektronikus úton megtörtént, de a külkereskedelmi vámok könyvelése hagyományos módon történt az adott vámhivatal székhelye szerinti megyei (fővárosi) parancsnokságokon. Utasforgalomban a vámok kiszabása **Utas-függő nyilvántartáson (UFny)**²⁰⁴ történt a határvámhivatalnál. Ebből a szempontból speciális helyzetben volt a Budapest Keleti pályaudvaron működő 15. sz. Vámhivatal. Hegyeshalomban belépő/kilépő nemzetközi gyorsvonatokon menet közben történt a vámvizsgálat és a vámkezelés is. Az utas sárga postai csekket kapott vámkiszabás esetén. Amennyiben a vámkezelés valamilyen oknál fogva nem volt elvégezhető, akkor az adott áru **Kísérőlevél I-III**²⁰⁵ nyomtatvány felhasználásával árutovábbítás keretében az utas lakhelye szerinti illetékes megyeszékhelyi vámhivatalhoz került továbbításra. (Budapesten a 7. sz. Vámhivatalhoz, Pest megyében a Buda-környéki Vámhivatalhoz), ahol **M/Árunyilatkozaton**²⁰⁶ vámkezelték a belföldi forgalom számára. A későbbiekben az UFny elnevezésében változott, de az alapelv ugyanez maradt.

1991-ben – az akkori viszonyokhoz képest - jelentősnek mondható változás következett be az elektronikus adatfeldolgozás tekintetében. Bevezetésre került – mint arra a neve is utal – a VÁM 91²⁰⁷ árunyilatkozat, amely azt a célt kívánta szolgálni, hogy teljes egészében elektronikus úton történjen a vámadat feldolgozás.

A vámrendszer 1991-ben tért át a **Harmonizált Áruleíró és Kódrendszer** alkalmazására a Kereskedelmi Vámtarifa helyett. Magyarország köztársasági elnöke 1990. július 31-én kelt 314-es számú Határozatában hagyta jóvá a Harmonizált Rendszer bevezetéséről szóló előterjesztést. A Harmonizált Áruleíró és Kódrendszerről Brüsszelben, az 1983. évi június hó 14. napján megkötött Nemzetközi egyezmény szövege hazánkban a 42/1991. (III. 8.) Korm. rendelettel került kihirdetésre. Figyelemmel a HR aláírására, az 1/1990. (VII. 27.) NGKM-PM. együttes rendelet a 21/1976. (VI. 29.) MT rendeletének módosításaként az eredeti jogforrás

²⁰³ A vámkezelésekre vonatkozó végrehajtási utasításról szóló 12.600/1976. VPOP számú utasítás 46. § a/pont

²⁰⁴ u.o. :193. §

²⁰⁵ u.o.: 46. § c/pont

²⁰⁶ u.o.: d/pont

²⁰⁷ A pénzügyminiszter 80004/1990 (P.K.17.) tájékoztatója

érvényben hagyása mellett 1991. január 1-től módosította a vámtarifaszámokat, az alszámokat és ezek szövegét. Ez természetesen azt jelentette, hogy 6 számjegyes bontásig a nemzeti vámtarifánk megegyezett a HR egyezményhez csatlakozott valamennyi ország vámtarifájával.²⁰⁸

Gépkocsi behozatal

A gépjárműveket, különösen a személygépkocsit mindig valamilyen „szent tehén”-ként kezelte a jogalkotó. Elnézést kedves olvasó a kifejezésért, de „nagyon nagy dolognak” számított a rendszerváltás előtti években, ha valakinek nem a szocialista blokkból származó gépkocsija volt. A gépkocsi magánimport terén hatalmas méretű forgalom növekedés következett be, ami 1991-ben tetőzött. Az addigi egységes 50%-os vámtétel helyett 10, 20, illetve 40 %-os vámtétel alkalmazása vált lehetővé 4 évnél fiatalabb gépkocsik esetén hengerűrtartalomtól függően. A 4 évesnél régebbi autókra plusz 30 %-os vámtétel került alkalmazásra.²⁰⁹ Ennek oka az volt, hogy így kívánta a jogalkotó megakadályozni adminisztratív eszközökkel, hogy az ország öreg, környezetkárosító gépkocsik tárhelye legyen. Ennek ellenére nagyon sok régi kocsit került behozatalra, mivel az autók értékelése a vételt igazoló számla, vagy adás-vételi szerződés alapján került megállapításra alapesetben. (Az Eurotax Schwacke katalógus nyújtott segítséget)

Az 1991. év a gépkocsi behozatal tekintetében még egy témában érdemel kiemelt figyelmet. A mozgássérült személyek részére történő vámmentes gépkocsi behozatal a „tetőpontjára” hágott. Törvényi felhatalmazás alapján²¹⁰ a mozgássérült személyek megfelelő igazolások alapján vámmentesen hozhattak be külföldről gépkocsikat. Azt gondolom, hogy egy-egy kirívó eset után (pl. nagy értékű sport- és luxus kategóriájú egyéb autók) joggal felmerült az a gyanú, hogy számos visszaélés történt a kedvezménnyel. Több esetben szigorítást is vezetett be a végrehajtására kiadott kormányrendelet²¹¹ azonban a visszaéléseket nagyon nehezen lehetett megakadályozni. A köznyelvben csak „rokkant szabályként” emlegetett rendelkezés a későbbiekben úgy módosult, hogy megszűnt a vámmentes vámkezelés lehetősége és az önkormányzatoktól lehetett az érintett személyi körnek támogatást igényelni ilyen jogcímen.

²⁰⁸ Horváthné - Zsámbokiné: A KOMBINÁLT NÓMENKLATÚRA I. Jegyzet, munkafüzet és gyakorlókönyv. Rendőrtisztviselői Főiskola, Budapest, 2011. 22.o. ISBN: 978-963-9543-81-2

²⁰⁹ A Kombinált Nomenklatúra 8703.21 – 8703.33 vtsz. alá osztályozandó személygépkocsik

²¹⁰ Az önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. tv. 7. § (1) bekezdés

²¹¹ 68/1990. ((X.17.) Kormányrendelet a mozgáskorlátozott személyek vámmentes személygépkocsi behozatalára való jogosultságának igazolásáról 3. § (2) bekezdés

Az adott időszakra vonatkozó, megnövekedett gépjármű behozatal miatt szükség volt az illetékességi szabályok módosítására is. A gépjárművek és a motorkerékpárok belföldi forgalom számára történő vámkezelésére az akkori budapesti 7. sz. Vámhivatal rendelkezett kizárólagos illetékességgel. Az említett vámhivatal azonban leterheltsége elérte a maximális szintet, ezért 1990-ben az országban további 8 megyeszékhelyi vámhivatal kapta meg ezt a feladatot.

Összegzés

Tisztelt Olvasók!

Ezen cikk megírásának az volt a célja, hogy emléket állítsak a 25 évvel ezelőtt időszaknak. Természetesen terjedelmi okokból nem

lehet minden egyes szabályt kiemelni. Összességében elmondható, hogy a rendszerváltás időszakában és azt követően a pénzügyőrök tisztelték hivatásukat és a lehető legjobb tudásukkal igyekeztek munkájukat ellátni. A Vám- és Pénzügyőri Tanszék létrehozása kitűnő ötlet volt és kiváló szakembereket képzett az utókor számára.

Tisztelet az Elődöknek!

Mindenekelőtt **dr. Dettné dr. Légrády Ilona** ezredes asszonynak, akinek a vezetésével megalakult a Tanszék.

Dr. Köpf László úrnak, aki szintén sokat fáradozott a Tanszék érdekében.

Napjainkban pedig **Dr. Szabó Andrea** ezredes asszonynak, aki fáradságot és akadályokat nem ismerve küzd a Tanszék érdekében és mindent megtesz azért, hogy az oktatás a mai kor követelményeinek megfelelően, magas szakmai színvonalon történjen.

Melléklet

Az 1991. évben a vámjog jogforrásait az alábbiak alkották:

1. A vám-és Pénzügyőrségről, valamint a vámjog szabályozásáról szóló 1966.évi 2. sz. törvényerejű rendelet
 2. A vám-és Pénzügyőrségről, valamint a vámjog szabályozásáról szóló 1966.évi 2. sz. törvényerejű rendelet végrehajtásáról szóló 9/1966.(II.5) Kormány rendelet
 3. 61/1990 (X.1.) Kormány rendelet
 4. A vámjog szabályozásáról szóló 1987. évi 14. törvényerejű rendelet
 5. A vámjog részletes szabályainak megállapításáról és a vámeljárás szabályozásáról szóló 39/1976 (XI . 10.) PM - KkM együttes rendelet (és módosításai)
-
- 1) 30/1977. (XI.19.) PM - KkM együttes rendelet
 - 2) 1/1978. (I.14.) PM - KkM együttes rendelet
 - 3) 9/1978.(VI.4.) PM - KkM együttes rendelet
 - 4) 5/1979 (V.16.) PM - KkM együttes rendelet
 - 5) 15/1980 (VI.26.) PM - KkM együttes rendelet
 - 6) 18/1980 (VII.25.) PM - KkM együttes rendelet
 - 7) 37/1980.(XI.18.) PM - KkM együttes rendelet

- 8) 18/1981 (VII.29.) PM - KkM együttes rendelet
- 9) 22/1981 (VIII.6.) PM - KkM együttes rendelet
- 10) 59/1981.(XII.17.) PM - KkM együttes rendelet
- 11) 12/1982.(IV.20.) PM - KkM együttes rendelet
- 12) 27/1982.(VI.12.) PM - KkM együttes rendelet
- 13) 64/1982.(XI.16.) PM - KkM.együttes rendelet
- 14) 6/1983.(III.9.) PM - KkM együttes rendelet
- 15) 56/1983.(XII.29.) PM - KkM együttes rendelet
- 16) 57/1983.(XI.29.) PM - KkM. számú együttes rendelet
- 17) 17/1984.(IV.7.) PM - KkM együttes rendelet
- 18) 56/1984.(PM - KkM.együttes rendelet
- 19) 15/1985.(V.6.) PM - KkM együttes rendelet
- 20) 41/1985(XII.17.) PM - KkM együttes rendelet
- 21) 21/1986.(XII.27.) PM - KkM együttes rendelet
- 22) 8/1987.(III.19.) PM - KkM. együttes rendelet
- 23) 29/1987.(VI.28.) PM - KkM. Együttes rendelet
- 24) 56/1987.(X.30.) PM - KkM. Együttes rendelet
- 25) 99/1987.(XII.30.) PM - KeM együttes rendelet
- 26) 11/1988.(IV.1.) PM - KeM. Együttes rendelet
- 27) 11/1989.(III.12.) PM - KeM együttes rendelet
- 28) 46/1989.(XII.27.) PM-KeM együttes rendelet
- 29) 14/1990.(VIII.1.) PM-KeM együttes rendelet
- 30) 18/1990.(IX..29.) PM-NGKM együttes rendelet
- 31) 26/1990. (XII.27.) PM-NGKM együttes rendelet
- 32) 10/1991.(III.29.) PM-NGKM együttes rendelet
- 33) 27/1991.(XI.5.) PM-NGKM együttes rendelet
- 34) 32/1991.(XII.14.) PM-NGKM együttes rendelet
- 35) 34/1991.(XII.18.) PM-NGKM együttes rendelet
- 36) 2/1992.(II.29.) PM-NGKM együttes rendelet
- 37) 34/1991.(XII.18.) PM-NGKM együttes rendelet
- 38) 2/1992.(II.29.) PM-NGKM együttes rendelet
- 39) 7/1992.(IV.8.) PM-NGKM együttes rendelet
- 40) 20/1992.((VII.7.) PM-NGKM együttes rendelet
- 41) 31/1992.(XII.30.) PM-NGKM együttes rendelet

- 42) 8/1993.(III.2.) PM-NGKM együttes rendelet
- 43) 24/1993.(IX.23.) PM-NGKM együttes rendelet
- 44) 25/1993.(IX.25.)(PM-NGKM együttes rendelet
- 45) 26/1993.(IX.27.) PM-NGKM együttes rendelet
- 46) 29/1993.(XI.30.) PM-NGKM együttes rendelet
- 47) 30/1993.(XII.8.) PM-NGKM együttes rendelet
- 48) 37/1993.(XII.30.) PM-NGKM együttes rendelet
- 49) 6/1994.(II.23.) PM-NGKM együttes rendelet
- 50) 7/1994.(II.25.) PM-NGKM együttes rendelet
- 51) 19/1994.(V.25) PM-NGKM együttes rendelet
- 52) 21/1994.(VI.29.) PM-NGKM együttes rendelet
- 53) 25/1994.(IX.2.) PM-NGKM együttes rendelet
- 54) 28/1994.(X.6.) PM-IKM együttes rendelet
- 55) 35/1994.(XII.24.) PM-IKM együttes rendelet
- 56) 37/1994.)XII.28.) PM-IKM együttes rendelet
- 57) 4/1995.(III.17.) PM-IKM együttes rendelet
- 58) 12/1995.(VI.8.) PM-IKM együttes rendelet
- 59) 16/1995.(VII.21.) PM-IKM együttes rendelet
- 60) 19/1995.(VII.21.) PM-IKM együttes rendelet
- 61) 27/1995.(XII.26.) PM-IKM együttes rendelet
- 62) 2/1996.(I.9.) PM-IKM együttes rendelet

Irodalom jegyzék:

- 1) Vámkódex és a vámkezelésre vonatkozó végrehajtási utasítás. Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó, Budapest 1966.
- 2) A vámjog szabályozásáról szóló rendeletek és a vámkezelésre vonatkozó végrehajtási utasítás. Vám-és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága, Budapest, 1976.
- 3) Kovácsics Iván (szerk.): Emlékkönyv a Vám-és Pénzügyőrség történetéről 1867-2000. VIVA Média Holding, Budapest, 2001.
- 4) Arnold Mihály: Ma már holnap van. A magyar gazdaság és a Vám-és Pénzügyőrség. VIVA Média Holding, Budapest